

1855

41 A

10681

Yksi

Ystöllinen ja kaunis

Rakkauden laulu,

Rakastajan kokoonpanema

joululaina heikkinä

Wuonna 1764.

Mh muu rakas lintuisen.

Lutia hyvä ja rakas,
Jos vieläkin on rahaa wakas,
Niin osta tämä,
Se on ystöttävä,
Ja surunkin sinulta häwittävä.

uusi painos.

Turussa, 1855, ✓

J. G. Frencellin ja Pojan kirjapainossa.

Imprimatur. C. A. Sanmark.

B. E. Ihminen, jonk' Jumal' loi j. n. e.

v. 1.

Mh mun rakas lintuisen, Mun sydäm-
meni ruusuisen, Sinua mä lähenen,
Minun rakas ystävään.

2. Näin nyt wirten alotan, Tällä het-
fell' laulamaan, Sydämmen on palawa,
Rakkaudest' halawa.

3. Täällä' nyt yksin laulelen, Surussani
weisailen; Pois on kultan kulkenut Minun
yksin jättänyt.

4. Sydämmen on suruinen, Sinun täh-
tes ruusuisen, Kosk' mä menen wuoteellen
Niwan surkiast' huokailen.

5. Silmän' wettä wuotawat, Katkerasti
juoksawat, Niinkuin wirta wäkewä Koskist'
alas menewä.

6. Si kukaan mua lohdata, Sikä mur-
heest' wirwota, Waan sä, minun kultaisen,
Minun rakas lintuisen.

7. Jos istun taikka käwelen, Murhe täht-
tää sydämmen, Maatesani muistelen; Olet
aina mielessän.

8. Ehtooll' maata mensesän, Namull'
ylös nostessan, Hjattelen sinua, Älä hyljää
minua.

9. Sinä olet saattanut, Minun mielen
kääntänyt, Sinun rakkautes juur', Joka mi-
nus ompi suur'.

10. Sinun filmäs ihanat, Niin myös
huules punaiset, Rakkaudest' palaawat, Ki-
wan firrkaast' paistaawat.

11. Näin on aika ikävä Nötä pitkää ku-
luttaa; Pois on kultan ohestan, Kuin on
paras mielestän.

12. Koskan aamull' heräilen, En saa
unta filmillen, Shtooll' samall' tavalla Dlen
mielell' karwaalla.

13. Niin on minun sydämmen; Joudu
pian lintuisen Lohduttamaan minua; Ika-
woitsen sinua.

14. Joudu, joudu lintuisen, Sydämmeni
ruusuisen, Muista lupaukses pääll', Jonkas
lähteisäs teit tääll'.

15. Sikaniemen mäellä, Sill' lafialla
kedolla, Uuden portin takana, Kuin on Tu-
run puolella.

16. Wuonna yksi tuhatta Seitsemän sa-
taa kirjottaa, Kuusikymment' vielä pääll',
Silloin erkanimme tääll'.

17. Heinä-kuusfa lämpömäll', Päivän
paisteell' helijäll', Silloin sä mun jätit tän'n',
Lupaisit myös tulla jäll'.

18. Ah mun rakas ystävän, Toiwon si-
nun näkewän, Niinkuin morsian ylkäänsä
Hartaast' toiwoo nähdänsä.

19. Niin on minun sydämmen; Soisin
sinun näkewän, Tuuri hartaall' halulla Et-
sin sinua todella.

20. Niin mä läksin kedolle, Wiherjäisell'
paikalle, Siell' mä kultan hawaitsin, Tosta
suurest' riemuitsin.

21. Nyt mä itsen lohduatan, Suurest'
murheest' wirwotan, Linnut kuulen laula-
wan, Shanasti pauhawan.

22. Kaikkinaiset lintuiset: Hauskat pie-
net pääskhyiset Wisertävät kylissä; Muut
myös linnut metsissä.

23. Kaikkinaiset kukkaiset, Niinkuin ruu-
sut punaiset, Hajun hywän antawat, Sedel-
män myös kantawat.

24. Lehdet puihin puhkeewat, Sengettö-
mät wirkoowat; Metsä pauhaa iloisans, Niin
on rakkauskin kanss'.

25. Näin on suwen sanoma, Kuin me
kaiikki kuulemma; Nämät owat poisjes oll',
Kylmän talwen ajalla.

26. Enä ei aut' laulamaan; Niika rupee
joutumaan, Meinintikin puuttuu mult', Hy-
wästi nyt otan sult'.

27. So nyt pännän seisahtuu, Tämä
wirs' on weisattu; Jää nyt hywäst' kulta-
sen, Minun rakas lintuisen.

28. Jääkäät hywäst' weikkoiset, Niin
myös rakkaat sukuiset. Tämän wirren pi-
kaikest' Kirjotin mä sydämmest'.

Heikki Reenpään kirjasto

Arkki kirjallisuus

Yksi